

ת"פ 28132/05/20 - מדינת ישראל נגד אילן הלוי

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 28132-05-20 מדינת ישראל נ' הלוי
תיק חיצוני: 437555/2018

בפני	כבוד השופטת אליאנא דניאלי
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	אילן הלוי

החלטה

בפניי בקשת הנאשם שלא לאפשר למאשימה להעיד מומחה מטעמה, פרופ' הרמן, בסוגיות מסויימות הנמצאות במחלוקת בין הצדדים.

בראשית הדברים יצוין כי כנגד הנאשם, רופא במקצועו, הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של טיפול רפואי רשלני ביולדות, בניגוד לסעיף 338(א)(7) בחוק העונשין, התשל"ז-1977, לצד עבירות נוספות.

בקשת הנאשם

יאמר תחילה כי התנגדות הנאשם רלוונטית למספר חוות דעת המתייחסות לאישומים שונים. נטען כי חוות הדעת אינן קבילות, ובאם יקבע אחרת, טוען הנאשם כנגד משקלן. מטבע הדברים, שאלות בעניין משקל חוות הדעת והראיות בכלל תוכרענה במסגרת הכרעת הדין, ולפיכך טענות במישור המשקל לא תיבחנה במסגרת החלטה זו.

אשר לשתיים מחוות הדעת, נטען כי אלו אינן קבילות שכן הנשים אשר אודות הטיפול בהן נסובו חוות הדעת לא נתנו הסכמה למומחה או למשטרה לעיין במסמכים הנוגעים לטיפול בהן, ולא חתמו על ויתור על סודיות רפואית. מכאן, שהמסמכים עליהם השתית המומחה את חוות דעתו אינם קבילים. כן נטען כי המומחה כלל בחוות הדעת נתונים שאינם מתחום הרפואה, תחום מומחיותו.

בהתייחס לחוות דעת שלישית נטען כי זו מסתמכת על האזנה להקלטה של מפגש בין הנאשם לאחת העדות, ובמסגרתה קובע המומחה איזו פעולה מהווה טיפול רפואי, ומפרש את החוק בהקשר זה. נטען כי השאלה מה מהווה טיפול רפואי וכיצד יש לפרש את החוק היא שאלה הנתונה לפתחו של בית המשפט, וכי אין להתיר שמיעת עדות מומחה בסוגיה זו.

תגובת המאשימה

עמוד 1

המאשימה ציינה בתגובתה כי בין הצדדים תתקיים הידברות בכל הנוגע להשחרת חלקים מחוות הדעת העוסקים בנתונים שאינם בתחום מומחיות המומחה, ולפיכך התמקדה תשובתה בחוות הדעת הרלוונטית לאישום הרביעי.

המאשימה אינה חולקת על טענת ההגנה לפיה בית המשפט הוא שמוסמך לפרש את החוק, ולא מומחה, ואולם לטענתה המומחה אינו נותן פרשנות משפטית לחוק במסגרת חוות דעתו, וכך גם לא קבע ולא התיימר לקבוע כי מעשי הנאשם מהווים עבירה. נטען כי חוות דעת המומחה נועדה לסייע לבית המשפט להכריע בשאלת סיווג הפעולות שביצע הנאשם כרפואיות, וכי עניינה במתן חוות דעת רפואית-מקצועית בשאלה אם הדברים שאותם שמע העד מעידים על ביצוע פעולות רפואיות, הכל על בסיס פרמטרים מקצועיים וניסיונו רב השנים בתחום.

דין והכרעה

לאחר שבחנתי את בקשות הנאשם, באתי לכלל מסקנה כי אין מקום לפסילה מראש של חוות הדעת וקביעה כי אלו אינן קבילות, טרם שעיינתי בהן במסגרת הבאת הראיות, וטרם שנחשפתי לחקירת המומחה אודותיהן.

סבורה אני כי על שאלת קבילות חוות הדעת, לא כל שכן משקלן, להיות מוכרעת לאחר שאלו תוגשנה, המומחה יעיד לגביהן, ייתכן שאף עדים מטעם ההגנה יתייחסו אליהן, והכל במסגרת הכרעת הדין.

בהתאם להלכה, מסקנותיו של מומחה, מכל תחום, לעולם אינן באות במקום מסקנות בית המשפט לאחר שנחשף לכל חומר הראיות, ואינן מחליפות את שיקול דעתו. מומחה נועד לסייע לבית המשפט לתווך את ידיעותיו ומומחיותו, ומכל מקום הוא אינו בא בנעליו של בית המשפט.

ניתן להקיש בסוגיה שבמחלוקת, בהבדלים המחוייבים, להבחנה אליה התייחס בית המשפט העליון במסגרת ע"א 7276/18 **עזבון המנוחה פלונית נ' מדינת ישראל המרכז לבריאות הנפש "מעלה הכרמל"**, ניתן ביום 2.3.21 (פורסם בנבו) בין חוות דעת העוסקת בסוגיות רפואיות לחוות דעת העוסקת בסוגיות שאינן בענייני רפואה גרידא -

"...צודק חברי בהבחנה - בהתבסס על פסיקה קודמת - בין המשקל שיש לייחס לחוות דעתו של מומחה רפואי המוגשת בתמיכה לטענות רפואיות-טיפוליות, לבין מעמדה של עמדת המומחה הרפואי בענייני ניהול ולוגיסטיקה. בענייני רפואה, ידינו אינה משגת, ומשכך, על דרך הכלל, נסיג דעתנו מפני דעתם של הרופאים. לא כן, בקשר לאותם עניינים שבהם רקע מקצועי-רפואי, אינו נושא משקל רב מאד - עניינים 'לוגיסטיים-ניהוליים'. אמנם כן, נשמע את הנוגעים בדבר, נייחס משקל ראוי לעמדתם, אך לא יהיה בדבריהם כדי לגרום להנסגת דעתנו', להכפפת שיקול הדעת השיפוטי מפני דעתם של מומחי הרפואה. גם כאשר מתעטף המומחה ב'אצטלא דרבנן' ומגיש חוות דעת 'רפואית', לא יתקבלו כל דבריו כ'הלכה' למשה מסיני, גם לא ישמעו כאילו נאמרו מפי הגבורה. משקלן של עדויות אלה, כפי שציין חברי, זהה למשקלה של כל ראיה אחרת. עקרון משפטי זה, מבוסס על הנחת היסוד שלפיה ההכרעה בעניינים אלו, נשענת בעיקר על שכל ישר ושיקול דעת, שבאמצעותם עורך בית המשפט איזון

בין ערכים ואינטרסים שונים ונוגדים. סופו ומסקנתו של איזון זה, בקביעה משפטית-נורמטיבית באשר לסטנדרט הזהירות הסביר והמתבקש. על כך, כידוע, מופקד בית המשפט; הוא נושא במומחיות הרלבנטית ובסמכות הנורמטיבית להכריע בעניינים אלו.

נוכח דברים אלו, איני מוצאת כי ניתן להורות על פסילת חוות הדעת טרם בחינתה לגופה.

ככל שתיוותר מחלוקת בכל הנוגע להשחרת חלקים שונים מחוות הדעת הנוספות, אדון במחלוקות אלו במסגרת הדיון הקרוב.

ניתנה היום, ג' תמוז תשפ"א, 13 יוני 2021, בהעדר הצדדים.